

ni nikdar tožila čez nesreče, ki so jo zadevale. Zadnja leta so ji odpovedale še noge, da reva ni mogla niti do cerkve. Bog naj bo njeni duši usmiljen plačnik — ostalim pa naše sožalje!

Na Koblju na Pohorju je umri vri fant. Dne 27. aprila je zapustil ta minljivi svet v najlepšem cvetu svoje mladosti Sturm Ignac, star 24 let. Bil je dober in nadarjen fant, vzgojen v dobri krščanski kmečki hiši. Bil je podjeten, skrben, delaven, igralec na ljudskem odru in dober cerkveni pevec v pevskem zboru za božjo čast. Neizprosna smrt ga je iztrgala iz srede ljubeče družine in društev. Blagemu mladeniču svetila večna luč — preostalom naše sožalje!

Trije mrliči v enem tednu pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju. V preteklem tednu smo imeli pri nas tri mrliče. Vsi so iz gornjega dela župnije, namreč iz Sp. Pleterja in župeče vasi. To so: Marija Predikaka, Marija Tomanič in Jožef Kidrič. Bog jim bodi plačnik njihovega velikega trpljenja v bolezni!

Mladenič umrl. Tužno so se oglasili zvonovi v cerkvi sv. Jerneja pri Ločah, ko so oznanili bridko vest, da je po kratki, a mučni bolezni umrl naš dragi mladenič Vinko Cvahete. Pokojni Vinko je bil rojen 27. marca 1913. V najlepšem cvetu življenja, v starosti 27 let, ga je pobrala neizprosna smrt. Prerano Vinkotovo smrt objokujejo njegovi 80 letni starši, bratje, sestre ter ostali sorodniki in sosedje. Rajni Vinko je pač bil pravi vzor vsem fantom, bil je v ponos svojim staršem, za katere je toliko skrbel, bil je poštenjak. Vsako prvo nedeljo v mesecu je pristopal k miši Gospodovi, tudi par dni pred smrtjo je prejel sveto popotnico. Na njegovem domu se je v prelepih besedah poslovil od njega njegov prijatelj in bivši sošolec Josip Godec in je opisal vse vrline njegovega kratkega življenja. Rajni je bil zelo prijubljen, kar je najbolj dokazal njegov pogreb v nedeljo, 28. aprila, katerega se je v kljub slabemu vremenu udeležila ogromna množica ljudstva. Ob odprtem grobu sta se v ganljivih besedah poslovila od nepozabnega Vinkota g. župnik Peter Paulič in šolski upravitelj g. Franjo Friedl. Pevski zbor pa mu je v slovo zapel žalostinko. Naj Ti bo zemljica lahka, dragi Vinko! — Zalujočim ostalim naše sožalje!

Smrt večletnega župana v Virštanju. Pretekli teden smo pokopali Antona Štukl, posestnika in gostilničarja v Virštanju. Rajni je

Vojnih dogodkov ne morete zasledovati brez zemljevida!

Izšla je zopet karta Evrope za 6 din. — Naročite jo v prodajalnah Tiskarne sv. Cirila Maribor—Ptuj!

bil več let župan bivše občine Virštanj. Kako prijubljen je bil, nam je pokazal njegov pogreb. Na njegovi zadnji poti v Olimje sta ga poleg ogromne množice ljudstva spremljali dve gasilski četi. Domači pevci so mu v slovo zapeki ganjive žalostinke. Naj počiva v miru!

Več zanimanja za okras kmečkih domov — gojimo cvetlice!

(Dopis kmeta od Sv. Križa pri Rog. Slatini)

Če pogledamo po naši mili in nam najdražji slovenski domovini, opazimo prav lepo — četudi preprosto — urejene slovenske kmečke domove. Te domove diči predvsem snaga, red, posebno pa še cvetlice. Cvetlice okrog morda celo lesenih hiš in slamnatih streh vzbujajo najlepši pogled in vtis na ne-

domačina. V premnogih primerih se pa na žalost opazijo okrog kmečkih domov namesto lepo dehtečih vrtnic, regin itd. ob stenah kmečkih hiš tudi kačnjače, srebro in koprive, prav tako tudi po vrtovih. Taka neurejenost, četudi nehotena, napravi na vsakega mimo idočega zelo slab vtis. Gojimo torej cvetlice povsod, posebno še ob naših domovih in na

Holandski vojaki si na obmejni straži krajšajo čas s čitanjem

Belgijski konjeniki patrolirajo ob meji

Nemški vojaki nalagajo bencinske sode za norveško bojišče

Ameriški najmodernejši nosilec letal »Ranyer«

pravo odprl, ni pa vedel, da ima ta mehanizem, ki ji oklopna vrata čez eno minuto avtomatično in z veliko silo zapre. Naslednje jutro so našli moža stisnjenega med vrati. Bil je že mrtev. Vrata so mu bila strija prsni koš.

Svetlikajoče se nogavice. Med drugimi novostmi, ki jih je pokazala nemška industrija na lipškem pomladanskem velesejmu, je med ženskami zbudila posebno pozornost svetlikajoča se nogavica, nogavica, ki je posebno primerna za deželo v vojni, kjer so ljudje predani nevarnostim za temnitev. Novih nogavic podnevi ni razlikovati od normalnih nogavic, ne po barvi, ne po obliki, tudi v perilu ne zahtevajo posebnega obravnavanja. V temi pa

»Ne vem, kaj Končnik prav za prav misli. Morda pričakuje, da bo župnik prestavljen.«

»Tedad bo dolgo čakal. Kaj pa njegova žena k temu pravi?«

»Moj Bog, uboga Tilka! Reči ne sme kaj, Končnik ima glavo kakor kij. Povrhu je Tilka vsa zaverovana v njega in na vse viže gleda, da bi ga ljudje ne dobili v jezike. Zato je tiha in se skrivaj dosti prejoče. Bojim se, da bo od žalosti in skrbi še zbolela.«

»Tako, tako, tako! Tedaj bom moral kdaj tja iti, da ga popijem kozarec in da si krčmarja malo izposodim.«

»Za božjo voljo nikar, gospod doktor! To bi bilo samo olje na ogenj, potem bo vse ženi povračal. Tak ponos ima, da ne prenese opominov. Ježovnika s Sel, ki ga je zaradi prepira z župnikom prijel, je iz hiše vrgel. Župniku se baje tudi ni dosti boljše godilo, je pravil stari Blaž. Ko je župnik neki dan prišel h Končniku na dom in ko ga je prijazno opomnil, kako da ne pride več v cerkev, je ta surovež bojda stisnil zobe, ne besede ni rekel in je gospodu s prstom pokazal na vrata. — Od tistih dob je še bolj hud na župnika.«

Zdravnik je zmajal z glavo. Čez nekaj časa je rekel:

»Gospa Dobrovnica, predolgo govoriva. Utrudili se boste in vam bo na škodi.«

»Še malo ne, gospod doktor. Malo klepetanja mi dobro de. Toda vam se mudi.«

»Danes imam pisan čas.«

»Potem pa še počakajte, da pride Trezika; nama bo kave skuhal.«

»Prav rad, če vam ni sitno.«

»Kaj še! Trezika mora vsak čas priti. Vesela vas bo.«

Zdravnikov obraz se je čudno zasvetil. Imel je besedo na jeziku, pa jo je požrl in je molčal. Dobrovnica pa je klepetala dalje:

»Stari Senčar je le prav imel, ko je Tilki z vsemi štirimi branil, naj ne jemlje Končnika. Ko bi ga bila Tilka poslušala!«

»Z ženitvijo je kakor s srečkami: eden zadene, drugemu spodleti,« je dejal zdravnik zamišljeno.

»Pri vas te nevarnosti ni,« ga je Dobrovnica podražila; »vi se takih srečk ne marate lotiti.«

»Kdo ve? Za študirane pravijo, da jih s štiridesetimi leti sreča pamet — moja ura pa je pravkar štirideset bila, hahaha,« se je zasmejal.

»Aaa! Torej še res ni, ko ljudje pravijo, da ste se zoper sedmi zakrament zarotili? — Torej le še mislite na ta jarem?«

»Mislim že, haha. Ampak za jarem je treba dveh. Vidite, tu pa se že začnejo težave.«

»Bababa, težave! Sto deklet vam je pripravljenih v jarem pomagati.«